

- pronunțarea definitivă, în temeiul articolului 61 din Statutul Curții, în sensul anulării în privința recurente a Deciziei C(2019) 4969 final a Comisiei din 4 iulie 2019 privind o încălcare a articolului 65 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (cazul AT.37956 – Fier-beton);
- în conformitate cu articolul 138 din Regulamentul de procedură, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Tribunalului și în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

Primul motiv: încălcarea articolului 266 TFUE – Încălcarea articolului 14 și a articolului 27 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾ și a articolelor 11, 12 și 14 din Regulamentul nr. 773/2004⁽²⁾ – Motivare eronată și contradictorie – Nepronunțare – Eroare vădită de drept și eroare vădită de apreciere

Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de drept și și-a motivat eronat propria hotărâre, omițând uneori să se pronunțe asupra anumitor critici invocate de recurentă, în măsura în care a statuat că Comisia, organizând o nouă audiere pe fond a cazului, în prezența reprezentanților statelor membre, în 2018, ar fi remediat viciul de procedură criticat de Curte în Hotărârea din 21 septembrie 2017, Ferriera Valsabbia, Valsabbia Investimenti și Alfa Acciai/Comisia, C-86/15 P și C-87/15 P.

Al doilea motiv: interpretarea eronată și încălcarea articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolelor 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Eroare vădită de drept și abuz de putere – Nepronunțare și încălcarea articolului 296 TFUE

Tribunalul nu a ținut seama de faptul că durata procedurii, raportat fie numai la faza administrativă, fie la procedură în întregime, ar fi fost excesivă și că această durată ar fi prejudiciat dreptul la apărare al recurente, săvârșind astfel o eroare de drept, o eroare vădită de apreciere și, sub anumite aspecte, nepronunțându-se asupra unor critici invocate de recurentă împotriva deciziei Comisiei și motivându-și în mod eronat hotărârea.

Al treilea motiv: încălcarea articolului 296 TFUE – Motivare eronată și contradictorie a hotărârii – Nepronunțare și eroare vădită de apreciere

Tribunalul ar fi săvârșit din nou o eroare vădită de drept, precum și o eroare vădită de apreciere, iar hotărârea sa este afectată de o motivare eronată, întrucât a considerat că decizia Comisiei era motivată suficient.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO 2004, L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).

Recurs introdus la 19 ianuarie 2023 de Ferriere Nord SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 9 noiembrie 2022 în cauza T-667/19, Ferriere Nord/Comisia

(Cauza C-31/23 P)

(2023/C 94/32)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Ferriere Nord SpA (reprezentanți: W. Viscardini, G. Donà, B. Comparini, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- cu titlu principal, anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 9 noiembrie 2022, pronunțată în cauza T-667/19, prin care s-a respins cererea subsidiară formulată de Ferriere Nord și având ca obiect anularea Deciziei C (2019) 4969 final a Comisiei din 4 iulie 2019;
- în consecință, anularea deciziei Comisiei;
- cu titlu subsidiar, anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 9 noiembrie 2022, pronunțată în cauza T-667/19, prin care s-a respins cererea subsidiară formulată de Ferriere Nord de anulare în parte a Deciziei C (2019) 4969 final a Comisiei din 4 iulie 2019 și, pe cale de consecință, reducerea amenzii aplicate;
- în consecință, anularea în parte a deciziei menționate și, prin urmare, reducerea amenzii aplicate.
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

(A) Motive de recurs pentru anularea în tot a hotărârii Tribunalului în măsura în care au fost respinse motivele invocate de Ferriere Nord pentru anularea în tot a deciziei Comisiei din 4 iulie 2019

I Încălcarea dreptului la apărare și a dispozițiilor aplicabile (articolul 266 TFUE, articolele 47 și 48 din cartă; articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; articolele 14 și 27 din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾; articolele 11, 12, 13 și 14 din Regulamentul nr. 773/2004⁽²⁾) în ceea ce privește audierea din 23 aprilie 2018 și avizul comitetului consultativ – Încălcarea principiului prezumției de nevinovăție – Neexaminarea elementelor de probă și, în orice caz, lipsa motivării în această privință – Denaturare manifestă, care rezultă din înscrisurile din dosar, a faptelor și a elementelor de probă – Lipsa motivării – Aprecieri arbitrare.

II Încălcarea principiului duratei rezonabile a procedurii – Încălcarea dreptului la apărare (articolele 41 și 47 din cartă; articolul 6 din CEDO) – Denaturare manifestă, care rezultă în înscrisurile din dosar, a faptelor și a elementelor de probă – Lipsa motivării.

III Motivare viciată sau eroare privind rațiunile redeschiderii procedurii și adoptării unei decizii de sancționare (articolele 7 și 23 din Regulamentul nr. 1/2003) – Exces de putere – Încălcarea principiului proporționalității – Încălcarea articolelor 41 și 47 din cartă și a articolul 6 din CEDO – Lipsa motivării – Adăugare a motivelor – Lipsa evaluării faptelor și a elementelor de probă – Răsturnarea sarcinii probei.

IV Încălcarea principiului *non bis in idem* (articolul 50 din cartă).

V Excepție de nelegalitate a articolul 25 din Regulamentul nr. 1/2003, invocată în temeiul articolului 277 TFUE (articolele 41 și 47 din cartă; articolul 6 din CEDO; articolul 5 TUE) – Extinderea competenței de constatare și de sancționare (articolele 7 și 23 din Regulamentul nr. 1/2003).

(B) Motive de recurs pentru anularea în parte a hotărârii Tribunalului în măsura în care au fost respinse motivele invocate de Ferriere Nord pentru anularea în parte a deciziei Comisiei din 4 iulie 2019 și, prin urmare, reducerea cuantumului amenzii.

VI Nelegalitatea majorării amenzii din cauza recidivei pentru încălcarea dreptului la apărare (articolele 41, 47 și 48 din cartă; articolul 6 din CEDO; articolul 27 din Regulamentul nr. 1/2003; articolul 11 din Regulamentul nr. 773/2004) – Neexaminarea elementelor de probă și, în orice caz, lipsa motivării în această privință – Denaturare vădită, care rezultă din înscrisurile din dosar, a faptelor și a elementelor de probă – Lipsa motivării.

VII Nelegalitatea majorării amenzii din cauza recidivei pentru alte motive – Încălcarea principiului proporționalității – Quantum excesiv – Lipsa motivării.

VIII Încălcarea principiului egalității de tratament la reducerea cuantumului amenzii pentru circumstanțe atenuante – Motivare tardivă.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 162).

(²) Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO 2004, L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).

Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2023 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-47/23)

(2023/C 94/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezenți: C. Hermes și M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile

- Constatarea faptului că Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (2) și al articolului 4 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 92/43/CEE (¹) în privința tipurilor de habitate protejate prin sistemul Natura 2000 6510 (fânețe de joasă altitudine) și 6520 (fânețe montane) întrucât
- în mod general și structural, nu a adoptat măsurile adecvate pentru a evita deteriorarea tipurilor de habitat 6510 și 6520 în zonele desemnate în acest scop și
- în mod general și structural, nu a transmis Comisiei date actualizate referitoare la tipurile de habitat 6510 și 6520 în zonele desemnate în acest scop;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, Comisia reproșează Republicii Federale Germania că în mod sistematic nu și-a îndeplinit obligația care îi revine în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE de a proteja zonele Natura 2000 împotriva deteriorării habitatelor naturale aflate în aceste zone, și anume în privința unor tipuri de habitat importante de interes comunitar, fânețe de joasă altitudine (TH 6510) și fânețe montane (TH 6520).

Această neîndeplinire sistematică a obligațiilor privind interdicția de deteriorare ar rezulta în primul rând din datele transmise chiar de Germania, care arată că, între 2006 și 2020, în peste un sfert din zonele Natura 2000 desemnate în scopul protecției acestor tipuri de habitat, aproximativ jumătate din suprafețele acestor habitate a dispărut.

În al doilea rând, autoritățile germane ar omite sistematic să supravegheze în mod regulat starea de conservare a celor două tipuri de habitat în interiorul zonelor de protecție desemnate.

În al treilea rând, autoritățile germane s-ar abține sistematic să reglementeze prin măsuri de protecție obligatorii din punct de vedere juridic principalii factori negativi, și anume cosirea prea timpurie și fertilizarea excesivă.